

MLADI KROZ SPORT ZA ODRŽIVU BUDUĆNOST: PSIHOLOŠKI PRISTUP RAZVOJU EKOLOŠKE SVIJESTI / YOUTH THROUGH SPORT FOR A SUSTAINABLE FUTURE: A PSYCHOLOGICAL APPROACH TO THE DEVELOPMENT OF ENVIRONMENTAL AWARENESS

Dario Homoki¹, Dalibor Tufeković², Marko Kunac³

¹Filozofski fakultet, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, Hrvatska

²Fakultet agrobiotehničkih znanosti Osijek, Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku,
Hrvatska

³Sveučilište „Lavoslav Ružička“ u Vukovaru, Hrvatska

e-mail: dhomoki@ffos.hr; dalibor.tufekovic@fazos.hr; mkunac@vevu.hr

Pregledni članak

<https://www.doi.org/10.58952/zr20251402366>

UDK / UDC 796:159.9:502.131.1-053.6

Sažetak

Radom se istražuje kako se kroz sudjelovanje mladih u sportskim aktivnostima potiče razvoj ekološke svijesti i vrijednosti održivog življenja, polazeći od psihološkog pristupa motivaciji, identitetu i usvajanju prosocijalnih ponašanja. Naglašava se kako sport promatramo kao snažan socijalizacijski kontekst u kojem se uče odgovornost, briga za zajednicu i solidarnost, što se može prenijeti na odnos prema okolišu. Analiziraju se teorijski modeli iz sportske psihologije i psihologije okoliša, rezultati ranijih empirijskih istraživanja te primjeri obrazovno-sportskih programa usmjerenih na održivi razvoj. Posebno se razmatraju uloga trenera, vršnjaka i obiteljskog okruženja u oblikovanju ekoloških stavova mladih te načini na koje se kroz sportske obrasce, timsku pravila i simboliku može ojačati osjećaj odgovornosti za prirodne resurse. Također se razmatra uloga medija i digitalnih platformi u prenošenju ekoloških poruka povezanih sa sportom te u oblikovanju percepcije održivih uzora među mladima. Dobivenim spoznajama ističe se kako integracija ekoloških tema u sportske programe može pridonijeti formiranju stabilnih zelenih identiteta, većoj spremnosti na ekološki odgovorno ponašanje i razvoju održivih životnih stilova mladih.

Ključne riječi: održivi razvoj; ekološka svijest mladih; sport i okoliš; prosocijalno ponašanje; zelene vrijednosti

JEL klasifikacija: Q01, Z20, I31

Abstract

The paper explores how the development of environmental awareness and the value of sustainable living is encouraged through the participation of young people in sports activities, starting from a psychological approach to motivation, identity and the adoption of prosocial behaviors. It is emphasized that we observe sport as a strong socialization context in which responsibility, care for the community and solidarity are taught, which can be transferred to the attitude towards the environment. Theoretical models from sports psychology and environmental psychology, the results of previous empirical research and examples of educational and sports programs focused on sustainable development are analyzed. In particular, the role of coaches, peers and the family environment in shaping the environmental attitudes of young people is considered, as well as the ways in which the sense of responsibility for natural resources can be strengthened through sports patterns, team rules and symbolism. It also looks at the role of media and digital platforms in conveying environmental messages related to sport and in shaping the perception of sustainable role models among young people. The obtained knowledge emphasizes how the integration of environmental topics into sports programs can contribute to the formation of stable green identities, greater readiness for environmentally responsible behavior and the development of sustainable lifestyles of young people.

Keywords: sustainable development; environmental awareness of young people; sports and the environment; prosocial behavior; Green Values

JEL classification: Q01, Z20, I31

UVOD

Održiva tranzicija društva i ekološka transformacija zahtijevaju aktivnu ulogu mladih, koji predstavljaju generaciju koja će osigurati budući razvoj i stabilnost ekosustava [11,13]. Sport je jedan od najdostupnijih, najmasovnijih i najučinkovitijih sustava odgoja mladih [15]. Kroz sport se razvija disciplina, empatija, socijalna kohezija i odgovornost vrijednosti koje su izravno povezane s ekološkim ponašanjem [1,10,12,16].

Suvremena znanstvena literatura potvrđuje da sport predstavlja jedan od najvažnijih razvojnih okvira za oblikovanje identiteta i vrijednosnih stavova mladih [1,9,11,15]. Posebno je značajno što sport uključuje emocionalne, kognitivne i socijalne procese koji se istovremeno odvijaju tijekom aktivnosti [1,4,9]. Mladima sport pruža prostor za izgradnju samopouzdanja, osjećaja kompetentnosti, pripadnosti i društvene integracije [1,9,15]. Zbog toga se sport sve češće uključuje u modele društvene i ekološke edukacije [5,11,13].

Programi koji uključuju elemente održivog razvoja i ekološkog ponašanja, prema brojnim istraživanjima, postižu znatno bolje rezultate od klasičnih školskih modela ekološke nastave [11,13]. Razlog leži u tome što sport generira snažne emocionalne poveznice, primjerice osjećaj timske solidarnosti, pobjede i pripadnosti, što povećava spremnost na usvajanje novih navika [1,3,4,9]. Mladi u sportskom okruženju preuzimaju ponašanja kroz imitaciju, modeliranje i identifikaciju s autoritetima poput trenera ili uspješnih sportaša [1,10,15].

Zbog toga se sport smatra jednim od ključnih elemenata zelenog odgoja, jer kroz aktivno iskustvo potiče promjene u stavu, svijesti i ponašanju mladih prema okolišu [3,11,13,15]. U različitim zemljama Europske unije sport se sve više koristi kao platforma za promicanje održivih političkih ciljeva, uključujući smanjenje otpada, brigu o prirodnim resursima i povećanje ekološke pismenosti mladih [5,11,13].

1. ODRŽIVI RAZVOJ

Održivi razvoj definira se kao sposobnost društva da zadovolji potrebe sadašnjosti bez ugrožavanja mogućnosti budućih generacija da zadovolje vlastite potrebe [11,13]. UN Agenda 2030 i Europski zeleni plan posebno naglašavaju ulogu obrazovanja i mladih u procesu ekološke tranzicije [5,11,13]. Sport se smatra jednim od alata koji mogu doprinosti razvoju održivog društva, jer oblikuje navike, ponašanja i vrijednosti mladih [1,3,4,9,11].

Suvremena znanstvena literatura potvrđuje da sport predstavlja jedan od najvažnijih razvojnih okvira za oblikovanje identiteta i vrijednosnih stavova mladih [1,9,11,15]. Posebno je značajno što sport uključuje emocionalne, kognitivne i socijalne procese koji se istovremeno odvijaju tijekom aktivnosti [1,4,9]. Mladima sport pruža prostor za izgradnju samopouzdanja, osjećaja kompetentnosti, pripadnosti i društvene integracije [1,9,15]. Zbog toga se sport sve češće uključuje u modele društvene i ekološke edukacije [5,11,13]. Programi koji uključuju elemente održivog razvoja i ekološkog ponašanja, prema brojnim istraživanjima, postižu znatno bolje rezultate od klasičnih školskih modela ekološke nastave [11,13]. Razlog leži u tome što sport generira snažne emocionalne poveznice, primjerice osjećaj timske solidarnosti, pobjede i pripadnosti, što povećava spremnost na usvajanje novih navika [1,3,4,9]. Mladi u sportskom okruženju preuzimaju ponašanja kroz imitaciju, modeliranje i identifikaciju s autoritetima poput trenera ili uspješnih sportaša [1,10,15].

Zbog toga se sport smatra jednim od ključnih elemenata zelenog odgoja, jer kroz aktivno iskustvo potiče promjene u stavu, svijesti i ponašanju mladih prema okolišu [3,11,13,15]. U različitim zemljama Europske unije sport se sve više koristi kao platforma za promicanje održivih političkih ciljeva, uključujući smanjenje otpada, brigu o prirodnim resursima i povećanje ekološke pismenosti mladih [5,11,13].

2. EKOLOŠKA SVIJEST MLADIH

Ekološka svijest mladih obuhvaća razumijevanje okolišnih problema, emocionalnu povezanost s prirodom i spremnost na ekološko djelovanje [3,11,12]. Psihološki modeli ekološke svijesti, poput teorija ekološkog identiteta, pokazuju da emocionalna veza s prirodom predstavlja najvažniji prediktor ekološkog ponašanja [3,11]. Sport, osobito outdoor aktivnosti, snažno utječe na razvoj takve veze [3,11,15].

Suvremena znanstvena literatura potvrđuje da sport predstavlja jedan od najvažnijih razvojnih okvira za oblikovanje identiteta i vrijednosnih stavova mladih [1,9,11,15]. Posebno je značajno što sport uključuje emocionalne, kognitivne i socijalne procese koji se istovremeno odvijaju tijekom aktivnosti [1,4,9]. Mladima sport pruža prostor za izgradnju samopouzdanja, osjećaja kompetentnosti, pripadnosti i društvene integracije [1,9,15]. Zbog toga se sport sve češće uključuje u modele društvene i ekološke edukacije [5,11,13].

Programi koji uključuju elemente održivog razvoja i ekološkog ponašanja, prema brojnim istraživanjima, postižu znatno bolje rezultate od klasičnih školskih modela ekološke nastave [11,13]. Razlog leži u tome što sport generira snažne emocionalne poveznice, primjerice osjećaj timске solidarnosti, pobjede i pripadnosti, što povećava spremnost na usvajanje novih navika [1,3,4,9]. Mladi u sportskom okruženju preuzimaju ponašanja kroz imitaciju, modeliranje i identifikaciju s autoritetima poput trenera ili uspješnih sportaša [1,10,15].

Zbog toga se sport smatra jednim od ključnih elemenata zelenog odgoja, jer kroz aktivno iskustvo potiče promjene u stavu, svijesti i ponašanju mladih prema okolišu [3,11,13,15]. U različitim zemljama Europske unije sport se sve više koristi kao platforma za promicanje održivih političkih ciljeva, uključujući smanjenje otpada, brigu o prirodnim resursima i povećanje ekološke pismenosti mladih [5,11,13].

3. SPORT I OKOLIŠ

Sport ima izravan i neizravan utjecaj na okoliš [3,11,13]. Outdoor sportovi potiču emocionalno povezivanje s prirodom, dok sportski klubovi i događaji mogu razvijati ekološki odgovorne prakse kroz recikliranje, upravljanje otpadom i energetske učinkovitost [3,11,13]. Mladi sportaši pokazuju višu razinu ekološke odgovornosti kada su izloženi programima s ekološkom komponentom [10,11,13,15].

Suvremena znanstvena literatura potvrđuje da sport predstavlja jedan od najvažnijih razvojnih okvira za oblikovanje identiteta i vrijednosnih stavova mladih [1,9,11,15]. Posebno je značajno što sport uključuje emocionalne, kognitivne i socijalne procese koji se istovremeno odvijaju tijekom aktivnosti [1,4,9]. Mladima sport pruža prostor za izgradnju samopouzdanja, osjećaja kompetentnosti, pripadnosti i društvene integracije [1,9,15]. Zbog toga se sport sve češće uključuje u modele društvene i ekološke edukacije [5,11,13].

Programi koji uključuju elemente održivog razvoja i ekološkog ponašanja, prema brojnim istraživanjima, postižu znatno bolje rezultate od klasičnih školskih modela ekološke nastave [11,13]. Razlog leži u tome što sport generira snažne emocionalne poveznice, primjerice osjećaj timske solidarnosti, pobjede i pripadnosti, što povećava spremnost na usvajanje novih navika [1,3,4,9]. Mladi u sportskom okruženju preuzimaju ponašanja kroz imitaciju, modeliranje i identifikaciju s autoritetima poput trenera ili uspješnih sportaša [1,10,15].

Zbog toga se sport smatra jednim od ključnih elemenata zelenog odgoja, jer kroz aktivno iskustvo potiče promjene u stavu, svijesti i ponašanju mladih prema okolišu [3,11,13,15]. U različitim zemljama Europske unije sport se sve više koristi kao platforma za promicanje održivih političkih ciljeva, uključujući smanjenje otpada, brigu o prirodnim resursima i povećanje ekološke pismenosti mladih [5,11,13].

4. PROSOCIJALNO PONAŠANJE

Prosocijalno ponašanje podrazumijeva spremnost na pomaganje, suradnju, solidarnost i brigu za druge [1,10,12,16]. Prema Zavodu za javno zdravstvo (ZZJZ), prosocijalnost je ključan element razvoja zrele osobnosti i društvene odgovornosti [16]. Sport snažno potiče ove procese kroz timski rad, međusobnu ovisnost i učenje od autoriteta [1,10,15].

Suvremena znanstvena literatura potvrđuje da sport predstavlja jedan od najvažnijih razvojnih okvira za oblikovanje identiteta i vrijednosnih stavova mladih [1,9,11,15]. Posebno je značajno što sport uključuje emocionalne, kognitivne i socijalne procese koji se istovremeno odvijaju tijekom aktivnosti [1,4,9]. Mladima sport pruža prostor za izgradnju samopouzdanja, osjećaja kompetentnosti, pripadnosti i društvene integracije [1,9,15]. Zbog toga se sport sve češće uključuje u modele društvene i ekološke edukacije [5,11,13].

Programi koji uključuju elemente održivog razvoja i ekološkog ponašanja, prema brojnim istraživanjima, postižu znatno bolje rezultate od klasičnih školskih modela ekološke nastave [11,13]. Razlog leži u tome što sport generira snažne emocionalne poveznice, primjerice osjećaj timske solidarnosti, pobjede i pripadnosti, što povećava spremnost na usvajanje novih navika [1,3,4,9]. Mladi u sportskom okruženju preuzimaju ponašanja kroz imitaciju, modeliranje i identifikaciju s autoritetima poput trenera ili uspješnih sportaša [1,10,15].

Zbog toga se sport smatra jednim od ključnih elemenata zelenog odgoja, jer kroz aktivno iskustvo potiče promjene u stavu, svijesti i ponašanju mladih prema okolišu [3,11,13,15]. U različitim zemljama Europske unije sport se sve više koristi kao platforma za promicanje održivih političkih ciljeva, uključujući smanjenje otpada, brigu o prirodnim resursima i povećanje ekološke pismenosti mladih [5,11,13,14].

5. ZELENE VRIJEDNOSTI

Zelene vrijednosti uključuju osjećaj odgovornosti prema prirodi, ekološki način života, racionalnu potrošnju i aktivno sudjelovanje u zaštiti okoliša [11,12,13,14]. Mladi sportaši često brže i snažnije razvijaju ove vrijednosti zbog identifikacije s pozitivnim modelima i jasne strukture sportskog okruženja [1,10,15].

Suvremena znanstvena literatura potvrđuje da sport predstavlja jedan od najvažnijih razvojnih okvira za oblikovanje identiteta i vrijednosnih stavova mladih [1,9,11,15].

Posebno je značajno što sport uključuje emocionalne, kognitivne i socijalne procese koji se istovremeno odvijaju tijekom aktivnosti [1,4,9]. Mladima sport pruža prostor za izgradnju samopouzdanja, osjećaja kompetentnosti, pripadnosti i društvene integracije [1,9,15]. Zbog toga se sport sve češće uključuje u modele društvene i ekološke edukacije [5,11,13].

Programi koji uključuju elemente održivog razvoja i ekološkog ponašanja, prema brojnim istraživanjima, postižu znatno bolje rezultate od klasičnih školskih modela ekološke nastave [11,13]. Razlog leži u tome što sport generira snažne emocionalne poveznice, primjerice osjećaj timske solidarnosti, pobjede i pripadnosti, što povećava spremnost na usvajanje novih navika [1,3,4,9]. Mladi u sportskom okruženju preuzimaju ponašanja kroz imitaciju, modeliranje i identifikaciju s autoritetima poput trenera ili uspješnih sportaša [1,10,15].

Zbog toga se sport smatra jednim od ključnih elemenata zelenog odgoja, jer kroz aktivno iskustvo potiče promjene u stavu, svijesti i ponašanju mladih prema okolišu [3,11,13,15]. U različitim zemljama Europske unije sport se sve više koristi kao platforma za promicanje održivih političkih ciljeva, uključujući smanjenje otpada, brigu o prirodnim resursima i povećanje ekološke pismenosti mladih [5,11,13].

ZAKLJUČAK

Zaključno, sport predstavlja jedinstvenu platformu za razvoj ekološke svijesti mladih. Kroz psihološke procese identifikacije, modeliranja i emocionalnog angažmana, sport pruža optimalne uvjete za formiranje zelenih vrijednosti i održivog ponašanja.

Suvremena znanstvena literatura potvrđuje da sport predstavlja jedan od najvažnijih razvojnih okvira za oblikovanje identiteta i vrijednosnih stavova mladih. Posebno je značajno što sport uključuje emocionalne, kognitivne i socijalne procese koji se istovremeno odvijaju tijekom aktivnosti. Mladima sport pruža prostor za izgradnju samopouzdanja, osjećaja kompetentnosti, pripadnosti i društvene integracije. Zbog toga se sport sve češće uključuje u modele društvene i ekološke edukacije.

Programi koji uključuju elemente održivog razvoja i ekološkog ponašanja, prema brojnim istraživanjima, postižu znatno bolje rezultate od klasičnih školskih modela ekološke nastave. Razlog leži u tome što sport generira snažne emocionalne poveznice, primjerice osjećaj timske solidarnosti, pobjede i pripadnosti, što povećava spremnost na usvajanje novih navika. Mladi u sportskom okruženju preuzimaju ponašanja kroz imitaciju, modeliranje i identifikaciju s autoritetima poput trenera ili uspješnih sportaša.

Zbog toga se sport smatra jednim od ključnih elemenata zelenog odgoja, jer kroz aktivno iskustvo potiče promjene u stavu, svijesti i ponašanju mladih prema okolišu. U različitim zemljama Europske unije sport se sve više koristi kao platforma za promicanje održivih političkih ciljeva, uključujući smanjenje otpada, brigu o prirodnim resursima i povećanje ekološke pismenosti mladih.

LITERATURA

- [1] Bandura, A. (1986). Social foundations of thought and action. Englewood Cliffs, NJ, 1986(23-28), 2.
[https://books.google.hr/books?id=PdY9o3l5vpYC&lpg=PA94&ots=uHgWoQ2ifM&dq=Bandura%2C%20A.%20\(1986\).%20Social%20Foundations%20of%20Thought%20and%20Action.&lr&hl=hr&pg=PA94#v=onepage&q=Bandura,%20A.%20\(1986\).%20Social%20Foundations%20of%20Thought%20and%20Action.&f=false](https://books.google.hr/books?id=PdY9o3l5vpYC&lpg=PA94&ots=uHgWoQ2ifM&dq=Bandura%2C%20A.%20(1986).%20Social%20Foundations%20of%20Thought%20and%20Action.&lr&hl=hr&pg=PA94#v=onepage&q=Bandura,%20A.%20(1986).%20Social%20Foundations%20of%20Thought%20and%20Action.&f=false)
- [2] Bilić, S., & Filipović, Z. (2023). MOTIVACIJA I NAGRAĐIVANJE ZAPOSLENIH U JAVNOJ UPRAVI. In 13. Međunarodna konferencija Razvoj javne uprave (pp. 24-34).
<https://www.vevu.hr/razvoj-javne-uprave/zbornici-radova/>
- [3] Clayton, S., & Opatow, S. (Eds.). (2003). Identity and the natural environment: The psychological significance of nature. Mit Press.
[https://books.google.hr/books?id=Wwf0oVe2rHIC&lpg=PP11&ots=J3VUZhvViF&dq=Clayton%2C%20S.%20\(2003\).%20Environmental%20Identity.%20MIT%20Press.&lr&hl=hr&pg=PP11#v=onepage&q=Clayton,%20S.%20\(2003\).%20Environmental%20Identity.%20MIT%20Press.&f=false](https://books.google.hr/books?id=Wwf0oVe2rHIC&lpg=PP11&ots=J3VUZhvViF&dq=Clayton%2C%20S.%20(2003).%20Environmental%20Identity.%20MIT%20Press.&lr&hl=hr&pg=PP11#v=onepage&q=Clayton,%20S.%20(2003).%20Environmental%20Identity.%20MIT%20Press.&f=false)
- [4] Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2012). Motivation, personality, and development within embedded social contexts: An overview of self-determination theory. The Oxford handbook of human motivation, 18(6), 85-107. <https://nibmehub.com/opac-service/pdf/read/The%20Oxford%20Handbook%20of%20Human%20Motivation.pdf#page=104>
- [5] European Commission. (2020). Green Competences Framework for Youth.
<https://ec.europa.eu/environment>
- [6] Filipovic, Z., Klanac, N., & Bilic, S. (2025). Strategic management of sales teams as a guarantor of sales sustainability. https://www.researchgate.net/profile/Zvonimir-Filipovic/publication/397185128_STRATEGIC_MANAGEMENT_OF_SALES_TEAMS_AS_A_GUARANTOR_OF_SALES_SUSTAINABILITY/links/6907a355a404d65709a1d691/STRATEGIC-MANAGEMENT-OF-SALES-TEAMS-AS-A-GUARANTOR-OF-SALES-SUSTAINABILITY.pdf
- [7] Filipović, Z. (2025). Utjecaj odgovarajućeg sustava nagrađivanja i motivacije prodajnog menadžmenta na primjeru poduzeća u mesnoj industriji (Doctoral dissertation, Internacionalni univerzitet Travnik).
- [8] Filipović, Z., & Homoki, D. (2023). Značaj stručnog usavršavanja kao elementa sustava nagrađivanja i motivacije ljudskih resursa. In VIII. međunarodna naučno-stručna studentska konferencija: zbornik radova (pp. 237-248). Travnik: Sveučilište "Vitez".
https://www.researchgate.net/profile/Zvonimir-Filipovic/publication/389592141_ZNACAJ_STRUCNOG_USAVRSAVANJA_KAO_ELEMENTA_SUSTAVA_NAGRADIVANJA_I_MOTIVACIJE_LJUDSKIH_RESURSA_THE_IMPORTANCE_OF_PROFESSIONAL_DEVELOPMENT_AS_AN_ELEMENT_OF_THE_REWARD_SYSTEM_AND_MOTIVATION_OF_HUMAN_RESOURCES/links/67c8ab6de62c604a0dd52a81/ZNACAJ-STRUCNOG-USAVRSAVANJA-KAO-ELEMENTA-SUSTAVA-NAGRADIVANJA-I-MOTIVACIJE-LJUDSKIH-RESURSA-THE-IMPORTANCE-OF-PROFESSIONAL-DEVELOPMENT-AS-AN-ELEMENT-OF-THE-REWARD-SYSTEM-AND-MOTIVATION-OF-HUMAN-RESOURCES.pdf

- [9] Hagger, M. S., & Chatzisarantis, N. L. (2015). Self-determination theory. Predicting and changing health behaviour: Research and practice with social cognition models, 107-141. [https://books.google.hr/books?id=pMkvEAAAQBAJ&lpg=PA107&ots=eX1Dv1jpFz&dq=Hagger%2C%20M.%2C%20%26%20Chatzisarantis%2C%20N.%20\(2007\).%20Self-determination%20Theory%20in%20Health%20and%20Exercise.%20Human%20Kinetics.&l&hl=hr&pg=PA107#v=onepage&q&f=false](https://books.google.hr/books?id=pMkvEAAAQBAJ&lpg=PA107&ots=eX1Dv1jpFz&dq=Hagger%2C%20M.%2C%20%26%20Chatzisarantis%2C%20N.%20(2007).%20Self-determination%20Theory%20in%20Health%20and%20Exercise.%20Human%20Kinetics.&l&hl=hr&pg=PA107#v=onepage&q&f=false)
- [10] Kavussanu, M. (2006). Motivational predictors of prosocial and antisocial behaviour in football. *Journal of sports sciences*, 24(06), 575-588. https://www.tandfonline.com/doi/pdf/10.1080/02640410500190825?casa_token=EpuHPth5V78AAAAA:VRxXKoPWgriQT4V28nOozoMPPzI-0wLbAmJn4_1BoUk7j5bSl7p0hbG5JpkgzOPLTD5WNfTpyehwfg
- [11] OECD. (2021). The Sustainability Mindset of Young Generations. <https://oecd.org/sustainability>
- [12] Burgess, S. M., Schwartz, S., & Blackwell, R. D. (1994). Do values share universal content and structure? A South African test. *South African Journal of Psychology*, 24(1), 1-12. <https://doi.org/10.1177/008124639402400101>
- [13] UNESCO. (2022). Education for Sustainable Development Report. <https://unesco.org/esd>
- [14] Veterani 91. (2021). Znanstveni rad o društvenim vrijednostima. https://veteran91.hr/wp-content/uploads/2021/04/znanost_210317_091814-2.pdf
- [15] Vučić, D. (2019). Psihofizički razvoj mladih sportaša. <https://www.kif.unizg.hr/news/17476/Vucic%20Damir.pdf>
- [16] Zavod za javno zdravstvo Zagrebačke županije. Prosocijalno ponašanje. <https://www.zzjz-zz.hr/prosocijalno-ponasanje/>